

Posvätný text Univerzálneho
bieleho bratstva:

Vysoký ideál

Prednáška, ktorú predniesol
Majster Beinsa Douno
triede všeobecnej mágie
11. septembra 1923
v Sofii.

Príroda miluje iba ľudí,
ktorí majú vysoké ideály.
Nazýva ich
svojimi milovanými deťmi
a pozná ich po mene.
Tí, ktorí nemajú žiadne
ideály, nie sú zahrnutí
v jej knihe. Sú vyškrtnutí
ako odpad.
Sú umiestnení do jej pivnice
na mnoho dní,
na dlhý čas.
A tak, v tých časoch,
keď máte pocit,
akoby vám nikto nevenoval
pozornosť, alebo akoby
ste boli opustení Bohom,
Prírodou,
musíte vedieť,
že chyba je u vás,
pretože nemáte vysoký ideál.
Toto je pravidlo, zákon.
Nemôže to byť inak.
Preto každý z vás
môže zlepšiť svoj život,
svoje nešťastie,
môžete vyjsť z tejto
zabudnutej pivnice.
Ak jeden z tých
najopustenejších
na spodku pivnice
vytvorí pre seba
vysoký ideál,
začne sa šplhať nahor
ako slimák
a za nie dlhý čas
zistí, že je
na povrchu.
A Príroda povie:

„Tu je jedno
z mojich detí,
ktoré povstalo zo smrti.“
Čo je to smrť
vo svete?
Smrť je nešťastie
zabudnutých detí,
detí bez ideálov.
Čo je to vzkriesenie?
Je to sľub
deťom vysokých ideálov,
ktorí vychádzajú
z dna pivníc
materiálneho sveta.
Aby ste vyliezli
z takej pivnice,
musíte mať vôľu,
musíte mať
neprekonateľnú,
neporovnateľnú vieru.
Na svete sú ľudia,
ktorí hovoria:
„Môžem si obliecť čokoľvek,
zjesť čokoľvek,
zjem všetko.“
Toto nie je správne.
Človek, ktorý hovorí,
že zje všetko,
je človek nízkeho ideálu,
je všežravým zvieratom.
Človek musí jesť
iba najstarostlivejšie vybranú
potravu z prírody,
ktorá má dobré pôsobenie.
To je všetko!
Príroda pozná
každého z vás.
Ako to, že vás pozná?
Každý deň vám
dáva skúšky.
A viete,
aké vynikajúce testy
ovláda?
Aby videla,
čo je ukryté v záhyboch
vašej duše,
čo je skrytý
v záhyboch vašej mysle,
vášho srdca, aby videla to,
čo sa pokúšate skryť,

aby videla
aké sú vaše podnety
a čo by z vás mohlo vyjsť,
Príroda pestuje
vo svojej záhrade
tie najzáračnejšie stromy
a zdobí ich ovocím
rôznych vlastností.
Ona vás púšťa
do tejto záhrady
a sleduje, aké ovocie
si beriete.
Ak máte vysoký ideál
a ak hľadáte
to najkrajšie ovocie
a beriete si ho,
povie si pre seba:
„To mám ale múdre dieťa!“
A poznačí si
do svojej knihy:
„Ty sa staneš Človekom.“
Ale ak ste príliš leniví
šplhať sa
za najlepším ovocím,
vytvorí si na vás
iný názor.
Musíte získať
to najlepšie ovocie zo stromu.
Môže vás to stáť život
vyšplhať sa hore
a odtrhnúť ho
ale ak sa tam vyšplháte
a zoberiete si ho, ona povie:
„Toto moje dieťa je statočné,
berie si to najlepšie.“
Ale ak sa to dieťa pozerá
a hovorí: „Kto by sa šplhal
tak vysoko?“
a obzerá sa dookola,
či neuvidí nejaké ovocie
spadnuté na zem
a ak nie, načahuje sa
smerom k najbližšej vetve,
aby si niečo odtrhlo,
potom Príroda povie:
„Toto je jedno
zo zabudnutých detí,
nedospeje
v Človeka.“
Všíma si všetko!

Berie do úvahy
len vaše
najvnútornejšie túžby.
Ona zisťuje iba fakty,
sleduje ich
a zaznamenáva si,
čo vidí.
Ak si teda
zaznamená tú najlepšiu
poznámku o vás,
vy ste toho príčinou.
A ak si zaznamená niečo,
čo nie je dobré,
príčinou ste opäť vy.
Ona nezaznamenáva
ani viac ani menej.
Do svojho zošita zapisuje
iba fakty
a z týchto faktov
dospieva k záverom.
Aké sú teda
tie závery, ktoré
ovplyvňujú vaše životy?
Sú to voľby,
ktoré ste urobili.
Dám vám príklad,
aby som vyjasnil
túto myšlienku.
Žila raz egyptská žena
s menom Eltamar.
Bola dcérou
najchudobnejšieho roľníka
v Egypte, no bola
veľmi múdra a inteligentná,
cudná a skromná.
Keď išla do školy,
jej učiteľ sa jej spýtal:
„Vydáš sa
alebo zostaneš pannou?“
Ona odpovedala:
„Mám na Zemi jediný ideál.
Rozhodla som sa takto:
Môžem si vziať jedine
kráľovho syna. Ktokoľvek
ma príde požiadať,
odmietnem ho, ak to nebude
kráľov syn. Mám jedinú
voľbu a ak ju nemôžem mať,
zostanem pannou.“
Mohli by ste povedať:

„Aké bláznovstvo!“
Nie, ona má ideál!
„Ak ma požiada kráľov syn,
vydám sa, ak nie,
nepotrebujem manželstvo!“
Ako možno tento ideál
uplatniť vo svete?
Ak by ste mali jedinú vieru,
ak by ste mali
jediné učenie,
ak by ste mali
jedinú mieru,
jedinú podobu,
ak by ste mali
jediné srdce,
ak by ste mali
jedinú myseľ,
ak by ste mali
jedinú dušu, jediného ducha,
tento duch musí byť
synom Pravdy.
Urobme teraz
jedno porovnanie.
Chod'te pozorovať
východ slnka.
Nechod'te ho pozorovať,
keď už vystúpilo
na štyri prsty nad horizont.
Musíte pozorovať
jeho prvý lúč.
Ten je najdôležitejší.
To je kráľov syn.
Ak nevidíte prvý,
tie ostatné nie sú dobré.
Ak ho nevidíte,
prišli ste o východ slnka.
Zachyťte len tento jeden,
tie ostatné nepotrebujete.
Zoberte prvý lúč
a prineste ho domov.
Keď vyjdete na horu,
nehovorte:
„Vypijem akúkoľvek vodu.“
Nie, ak nájdete
ten najlepší prameň,
z ktorého buble na povrch
tá najčistejšia voda, ste
človekom vysokého ideálu.
Ak nevystúpíte
dostatočne vysoko

na horu a poviete:
„Môžem sa napiť
aj z tejto vody tu“,
máte nízky ideál.
Niektorí z vás hovoria:
„Môžem sa odtiaľto napiť.“
Nie, to svedčí
o nedostatku charakteru.
Žiak magickej školy
sa musí odlišovať
od ostatných.
Ak vyjdete hore k prameňu
navzdory ťažkostiam,
budete piť zo zdroja.
Ak si vyberiete
tú najčistejšiu vodu,
už máte ideál.
Ak vystúpíte
na vrchol nejakej hory,
funguje rovnaký zákon.
Niektorí povie: „Môžem sa
vyšplhať kamkoľvek.“
„Nie, vy si vyberte
to najlepšie miesto
na vrchole tejto hory,
najkrajšie miesto,
aby hlboko zapôsobilo
na vašu dušu.
A keď zídete dole,
musíte nosiť vo svojom srdci
„tento vrchol“
ako živý vrchol.
Keď čítate knihy,
funguje rovnaký zákon.
Čítajte knihy od
najslávnejšieho spisovateľa,
od najznamenitejšieho
filozofa,
od najvynikajúcejšieho
kazateľa!
Ak idete na výstavu,
pozrite si obrazy od
najvýznamnejšieho umelca,
nie od tých priemerných,
ale od tých
najvýznamnejších.
Obyčajné obrazy
môžete vidieť,
ak pozorujete ľudí.
ako každý je...

keď si ich všímate,
uvidíte
obyčajné obrazy.
Keď ale máte voľbu,
pôjdete si pozrieť
jediný obraz.
Ten najprednejší na svete
postačuje.
Keď si vyberáte priateľa,
zachovajte rovnaký zákon.
Vyberte si najvznešenejšieho,
najmúdrejšieho,
najinteligentnejšieho,
s najčistejším srdcom.
Ak si muž vyberá ženu,
funguje rovnaký zákon.
Ak si žena vyberá manžela,
opäť platí to isté.
Neodchýľajte sa
od tohto princípu!
Odchýlenie sa prináša
so sebou tisíce nešťastí
v tomto svete.
Teraz hovorím
ideologicky
o princípoch, ktoré musíte
používať každodenne.
Niekedy si môžete myslieť,
že vás ideál
nie je ten správny.
Dobre teda, nemusel by byť
teraz ten najlepší,
ale aký ideál
si zvolíte nabudúce?
Predpokladajme, že dnes
ste nechali prejsť deň
a nevideli ste
prvý slnečný lúč.
Ale zajtra
by ste ho mohli vidieť.
Ak ale znovu uvidíte
východ slnka rovnakým
spôsobom, opäť ste stratili
ten deň. Ak ste ale dnes
boli skvelí,
ak ste uvideli
prvý lúč,
zajtra ho uvidíte znovu.
Takýmto spôsobom
sa zmení

celý váš život.
Keď sa rozhodneme
zlepšiť svoje životy,
účinkuje rovnaký zákon.
Ak si želáte
zlepšiť seba,
zoberte si tú najväčšiu chybu,
nezamestnávajte sa
tými malými.
Zoberte si tú najväčšiu chybu,
zastavte ju na deň, dva,
na tri dni, na týždeň,
mesiac, rok desať rokov
a nakoniec táto chyba
pochopí, že je to skutočný
človek, s ktorým sa borí
a povie vám:
„Vzdávam sa.
Zaslúžiš si
svoje nové postavenie.“
Sú niektorí žiaci,
ktorí keď zakopnú
dva alebo tri razy,
keď sú hodení na zem
dva alebo tri razy,
povedia: „Nevyrastiem
v skutočného človeka“
a potom utečú
z bojiska preč.
Toto sú ľudia
bez ideálov.
Prečo ste boli
zavolaní dolu na Zem?
Na slávnosť? Nie!
Boli ste zavolaní,
aby váš charakter,
vaša myseľ
mohli byť testované.
Jediaci
na stole Prírody,
ona vás pozoruje,
má oči a sleduje,
ako sa správate.
Vidličky, lyžice,
obrúsky – ona vidí všetko
a na základe toho
robí závery o tom,
čo sa z vás stáva.
Ak ste pozvaní
na slávnosť

a podajú vám tanier,
z ktorého jedli ostatní,
myslíte si,
že máte vysoký ideál?
Spýtate sa ma:
„Čo máme vtedy robiť?“
Prineste si so sebou
svoj vlastný tanier.
Spýtate sa:
„Máte čistý tanier?“
„Nie, nemáme.“
„Mám vlastný tanier.“
Podáte im ho
a oni vám naň
naservirujú jedlo.
A potom budete jesť.
Potom sa spýtate:
„Jedol niekto
s lyžicou,
ktorú ste mi dali?“
A vytiahnete
svoju vlastnú lyžicu,
vlastnú vidličku a nožík.
Toto je pravidlo
pre žiakov mágie.
Mohli by ste sa teraz spýtať:
„Keď sme pozvaní
na večeru,
ako to môžeme uplatniť?“
Toto je spôsob,
akým by som pripravil
slávnosť pre mojich hostí.
Jedného dňa,
keď vás pozvem
na slávnosť, viete,
ako sa k vám budem správať?
Objednám desať bochníkov
dobrého chleba,
dobře upečeného, od
najlepšího majstra pekára,
najpoprednejšieho,
najinteligentnejšieho,
najvznešenejšieho pekára,
nájdem takého
a on bude piecť bochníky
chleba, ak budem chcieť
urobiť slávnosť.
Na stole nebudú
žiadne taniere, vidličky,
žiadne nože, položím týchto

desať bochníkov chleba
na stôl.
Vyberiem hrozno,
to najlepšie
z mojej vinice,
rozumiete,
z toho najlepšieho viniča.
Potom jablká
z môjho najlepšieho sadu.
Potom zoberiem stravec
hrozna a položím ho
do vašich rúk.
Vaše ruky
sú tanierom.
Rozlomím chlieb
a každému podám kúsok.
Takto vás pohostím.
Pre každého stravec hrozna,
jablko, hrušku
a kúsok chleba
a budeme sa milo
rozprávať. Nikto sa
nepohne, nikto nebude
rinčať vidličkami a nožmi.
Nebude tam žiaden hluk.
A podám vám
servítky. Prečo?
Viete prečo?
Keď si zašpiníte
svoje ruky,
zoberiem vás k môjmu
najlepšiemu prameňu
a poviem vám:
„Tu si umyte ruky,
potom si zoberte
svoju vreckovku
a utrite si vodu.
Toto je ideál
vedomého života.
Na príklad,
existuje mnoho boháčov,
ktorí sú veľmi vyberaví
čo sa týka jedla
ale pokiaľ ide o morálku
a myseľ,
nemajú žiaden veľký ideál.
Je jeden bohatý muž,
mám ho rád;
je veľmi opatrný,
pokiaľ ide o chlieb a jedlo

ale v inom ohľade, čo sa týka
„kradnutia“, nie je.
Hovorím: „Začínaš dobre
ale končíš zle.
Tvoj ideál
na fyzickej úrovni
je dobrý
ale v duchovnom svete
sa z teba nestane
žiaden človek.
Nieko hovorí:
„Dokážem milovať
každého.“ Nie,
nehovoríš pravdu.
Bol by som rád, keby mi
jeden z vás povedal,
že dokáže milovať každého.
Nielen to povedať.
Musíme vnútorne
testovať lásku.
Keď vyslovujete
slovo „láska“
v jeho plnom význame,
má istý zmysel.
Aký je zmysel lásky?
Vo svete môžeme milovať
iba Boha, nič viac!
Toto je veľká Pravda!
Veľká pravda je tu.
A človek,
ktorý nezačne od Boha,
nestane sa Človekom.
Ak si myslíte,
že moje slová nie sú
pravdivé, pozrite sa na celú
históriu ľudstva a uvidíte,
či dokážete nájsť niekoho,
kto začal
iným spôsobom
a stal sa Človekom.
Všetci veľkí ľudia, všetci
svätci, géniovia, učitelia
ľudstva, boli ľudia,
ktorí milovali iba Boha.
Teraz môže niekto namietat:
ak toto je to učenie,
potom zabudnime na ľudí.
Nie, nemáme na nich
zabudnúť,
máme im dať ideál.

Ak by sa všetci ľudia
usilovali uvidieť prvý lúč,
ak by sa všetci ľudia
usilovali o ideál
Božskej Lásky,
čím by potom bol
súčasný svet
a vaše súčasné duše?
Boli by nezdravé?
Nie.